

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Гаврись О.О., Гаврись О.М., Животченко Т.Ю.
*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Євроінтеграційний курс України на сучасному етапі не викликає сумнівів, отже питання формування науково-технічного потенціалу є надзвичайно актуальним. Відомо, що наука та технології завжди були пріоритетами в розвинутих країнах Європи, тож посісти гідне місце в цьому інтеграційному утворенні Україна зможе лише за умови активізації розвитку наукомістких галузей, інтенсифікації фундаментальних і прикладних наукових досліджень, підвищення ефективності наукових розробок.

Науково-технічний потенціал – це одна з найголовніших характеристик країни, яка визначає її можливості та досягнення належного рівня в світовій економіці та міжнародних зв'язках [1].

Після розпаду СРСР Україна успадкувала близько 6,5 % світового науково-технічного потенціалу при 0,1 % чисельності населення світу. В останні десятиліття спостерігається втрата цього потенціалу і як наслідок, зниження конкурентних позицій на світовому ринку. У 2018 році за індексом глобальної конкурентоспроможності Україна виявилася на 83-му місці серед 140 країн світу, такий показник, враховуючи велику територію держави та значні запаси природних ресурсів, не може задовольняти українське суспільство та є недостатніми для забезпечення стабільного розвитку економіки, гарантованої економічної безпеки держави, досягнення європейських стандартів життя в осяжному майбутньому. Ця ситуація великою мірою зумовлена тим, що науково-технічний потенціал нашої держави не здатний в повній мірі забезпечити взаємодію між наукою, технологіями та промисловістю. Між вітчизняним бізнесом і наукою утворився вакуум, оскільки не має досконалих механізмів, які б допомагали оцінювати економічну ефективність нових технологій, перевіряти їх на практиці та застосовувати на підприємствах. Це призводить до того, що українські підприємці часто віддають перевагу іноземним технологіям і техніці, причому не завжди тому, що вони кращі за вітчизняні за якістю та ціною, а через те, що більш відомі та забезпечують належне сервісне обслуговування [2].

Проблемою інноваційного розвитку економіки на всіх її рівнях в Україні є те, що, маючи досить високий потенціал, немає таких механізмів, які б його належним чином сприймали та реалізовували на практиці. Оптимізація політики в сфері інноваційного розвитку України є важливим завданням державного управління.

Література:

1. Скиба Г. В. Сучасний стан науково-технічного потенціалу України: вітчизняні реалії та зарубіжний досвід [Текст] / Г. В. Скиба // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2016. – №6. – С. 210–216.
2. Великий Ю. В. Науково-технічний потенціал машинобудування України / Ю. В. Великий // Агросвіт. – 2016. – № 8. – С. 24–28.